

chere af fra Forsvarskommissionen i samme Selskab, som de vare komne i, uden at de havde opnaaet noget ved dette. Men saa skulde man til Rigsdagen dermed, og i den Tid, der er gaaet, siden de Herrer Premierløjtnanter vare mødte i Forsvarskommissionen og indtil nu, Sagen kom til at foreligge Rigsdagen, havde de været ude omkring i Befolkningen og vare der ikke blevne videre godt modtagne. Og saa har den højtærede Forsvarsminister selvfølgelig ment: nu skulle de i endnu bedre Selskab, nu skulle de have Selskab, der ser endnu pænere og mere passende ud overfor den almindelige Befolkning her i Landet. Derfor mødte de Herrer Premierløjtnanter den 10. November her i Tinget med de menige under Armen, ja, lad os sige det var Spillemænd 5, Underkorporaler og menige, der mødte sammen med dem. Men jeg synes, at naar vi have set, at saadan har Forslagets Gang været gennem de forskellige Stadier, saa har man Ret til at føle sig fuldkommen overbevist om, at de menige aldrig vare komne med paa dette Forslag om Forbedring af de militære Lønninger, dersom det ikke havde vist sig, at Premierløjtnanterne var det ikke muligt at trække igennem i Rigsdagen, medmindre der blev hægget noget andet paa.

Med Hensyn til den højtærede Forsvarsministers Udtalelser i Gaar skal jeg sige, at det forundrede mig lidt at høre den højtærede Minister, da han vendte sig til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, fremhæve den rolige og saglige Maade, hvorpaa dette ærede Medlem havde taget Spørgsmaalet i Mod-sætning til den rent politiske Maade, hvorpaa den højtærede Minister mente, at det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) havde taget Spørgsmaalet. Ja, jeg kan godt forstaa, at den højtærede Minister kan have Grund til at forsøge paa at trække op en Forskel med Hensyn til Stillingen til dette Spørgsmaal mellem det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds. Jeg tror imidlertid ikke, den højtærede Minister faar nogen Fornøjelse deraf, man mærker lidt for stærkt Hensigten, og jeg tror ikke, den højtærede Minister ved saadanne Udtalelser vil faa Held til at faa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds til at staa velvilligere overfor dette, end det ærede Medlem ellers vilde have gjort.

Overfor den højtærede Ministers andre

Udtalelser skal jeg kun fremsætte en enkelt Bemærkning. Den højtærede Minister fandt, at en af Følgerne af den efter hans Mening knappe Lønning, som de Herrer Premierløjtnanter have, er den, at Tilgangen til Premierløjtnantsklassen er bleven meget sparsommelig i de senere Aar. Den højtærede Minister oplyste os om, at der for Øjeblikket fandtes 17 ledige Pladser i Premierløjtnantsklassen. Dersom den højtærede Minister med denne Oplysning vilde motivere sit Forslag om Lønningsforhøjelsen, tror jeg, den højtærede Minister vilde gøre vel i at undersøge først, om Grunden til, at der findes 17 ledige Pladser i Premierløjtnantsklassen, og Grunden til, at Tilgangen til denne Klasse ikke er større end den er, virkelig er den, at Lønningerne ikke ere anderledes, end de ere i Øjeblikket. Thi man kunde udmærket godt tænke sig, at der fandtes andre Grunde til, at unge Mennesker ikke blive Premierløjtnanter; man kunde tænke sig, efterhaanden som Tiden gaar, eftersom Erhvervslivet udvikler sig, og efterhaanden som Lysten til og Sværmeriet for Militærvæsenet bliver mindre og mindre, at unge Mennesker kunde sige som saa, eller at de kunde mene, at der var noget nyttigere for dem at tage sig til, end at gaa omkring og være Premierløjtnanter. Dersom den højtærede Minister kunde have mødt med Beviser for, at den lave Lønning var Grunden til, at der ikke er flere Premierløjtnanter her i Landet, end der er, og at Tilgangen er saa ringe, da kunde dette bruges som Bevis; det er rigtigt. Men en saadan Begrundelse have vi ikke hørt fra Ministerens Side.

Og en anden Ting savne vi selvfølgelig ogsaa, naar Talen er om at gaa ind paa et Forslag som det foreliggende, nemlig ethvert som helst Bevis for, at en Lønforhøjelse som den foreslaaede vilde hjælpe, at man ved den Lønforhøjelse, man giver de Herrer Premierløjtnanter Udsigt til, vil hjælpe til, at der kommer større Tilgang end hidtil. Jeg tror det ikke; jeg tror i Virkeligheden ikke, at noget saadant kan paavises, netop af den Grund, at de Klasser i Befolkningen, fra hvilke Officersstanden hidtil er bleven rekruteret, have været de Klasser, der ikke have behøvet at se saa forfærdelig nøje paa, om deres Søner fik 100, 200 eller 300 Kr. mere om Aaret. Jeg tror det heller ikke af den Grund, jeg antydede før, nemlig at de unge Mennesker nu om Stunder ere nogenlunde paa det rene med, at de kunne tjene